

Usnesení Nejvyššího soudu SSR ze dne 30.11.1971, sp. zn. 3 Co 204/71, ECLI:CZ:NS:1971:3.CO.204.1971.1

Číslo: 36/1972

Právní věta: Príjmom dosiahnutým v zamestnaní alebo v súvislosti s týmto zamestnaním (§ 13 ods. 1 vyhlášky č. 102/1964 Zb.) /1/ nie je dávka sociálneho zabezpečenia. Preto sa do základu pre stanovenie výšky starobného dôchodku nezahrňuje dávka, ktorú žiadateľ o starobný dôchodok poberal z dôvodu invalidity.

Soud: Nejvyšší soud SSR

Datum rozhodnutí: 30.11.1971

Spisová značka: 3 Co 204/71

Číslo rozhodnutí: 36

Číslo sešitu: 3

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Důchod, Sociální zabezpečení

Předpisy: 99/1963 Sb. § 219 102/1964 Sb. § 13

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 36/1972 sb. rozh.

Príjmom dosiahnutým v zamestnaní alebo v súvislosti s týmto zamestnaním (§ 13 ods. 1 vyhlášky č. 102/1964 Zb.) /1/ nie je dávka sociálneho zabezpečenia. Preto sa do základu pre stanovenie výšky starobného dôchodku nezahrňuje dávka, ktorú žiadateľ o starobný dôchodok poberal z dôvodu invalidity.

(Uznesenie Najvyššieho súdu SSR z 30. 11. 1971, [3 Co 204/71](#))

Krajský súd v Bratislave potvrdil rozhodnutie Správy dôchodkov v Bratislave z 5. 3. 1971, ktorým bol navrhovateľovi priznaný starobný dôchodok v sume 797 Kčs mesačne, vymieraný z priemernej mesačnej mzdy za roky 1965 – 1969 vo výške 1374 Kčs a pri zhodnotení 33 rokov zamestnania po završení 18. roku veku.

V odvolaní proti tomuto uzneseniu navrhovateľ žiadal, aby jeho starobný dôchodok bol upravený v zhode so skutočne odpracovanými dobami zamestnania a zo základu, do ktorého bude zahrnutý i dôchodok 240 Kčs, ktorý predtým poberal z dôvodu čiastočnej invalidity. Poukázal taktiež na skutočnosť, že starobný dôchodok mu bol priznaný v čase, keď pracoval ako osoba so zníženou

pracovnou schopnosťou.

Odporca navrhoval napadnuté uznesenie potvrdiť. Uviedol, že sumu, ktorú navrhovateľ poberal z dôvodu čiastočného invalidného dôchodku, nemohol v zmysle platných zákonných ustanovení brať do úvahy.

V odvolacom konaní navrhovateľ uvádzal, že do dôchodkového základu mu odporca nezapočítal sumy poberané na čiastočnom invalidnom dôchodku prevažne v časovom období posledných 5 kalendárnych rokov pred rokom, v ktorom skončil zamestnanie.

Najvyšší súd SSR uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil.

Z odôvodnenia:

Podľa ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 101/1964 Zb. /2/ tvorí základ pre určenie starobného dôchodku priemerný mesačný zárobok, zistený z hrubých zárobkov za posledných 10 prípadne za posledných 5 kalendárnych rokov pred rokom, v ktorom vznikol nárok na dôchodok. Ustanovenie § 13 vyhlášky č. 102/1964 Zb. bližšie určuje pojem hrubého zárobku, t. j. hrubú mzdu (príjem) dosiahnutú v zamestnaní alebo v súvislosti s týmto zamestnaním, ak podlieha dani zo mzdy, pričom sa uvádza, ktoré príjmy možno do hrubého zárobku zahrnúť. Dávka sociálneho zabezpečenia v zmysle citovaného ustanovenia vyhlášky č. 102/1964 Zb. nie je príjmom dosahovaným zo zamestnania či v súvisi s týmto zamestnaním. Odporca sa preto nedopustil žiadnej nesprávnosti, ak dávku, ktorú navrhovateľ poberal z dôvodu invalidity, nezahrnul do vymeriavacieho základu pre určenie jeho starobného dôchodku.

Navrhovateľ dosiahol 60 rokov veku 11. 8. 1970; pracovný pomer u posledného zamestnávateľa skončil 11. 11. 1970. Zvýšenie dôchodku podľa ustanovenia § 16 ods. 1 zákona č. 101/1964 Zb. mu preto neprináleží, lebo po dosiahnutí veku, keď mu vznikol nárok na plný starobný dôchodok, neodpracoval aspoň 3 mesiace.

Z uvedených dôvodov potvrdil odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne v zmysle ustanovenia § 219 O. s. p.

1) v znení vyhlášok č. 91/1968 Zb. a č. 179/1968 Zb.

2) úplné znenie zákona so zmenami a doplnkami bolo vyhlásené pod č. 5/1972 Zb.